

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

2011/0177(APP)

25.9.2012

OPINIA

Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

dla Komisji Budżetowej

w sprawie wstępnego sprawozdania w celu pozytywnego zakończenia
procedury zatwierdzania wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020
(COM(2011)0398 – COM(2012)0388 – 2011/0177(APP))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Edit Herczog

PA_NonLeg_Interim

WSKAZÓWKI

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii zwraca się do Komisji Budżetowej, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

1. uważa, że w celu umożliwienia wydzwignięcia się UE z obecnego kryzysu gospodarczego i społecznego, a także w celu zagwarantowania w przyszłości jej konkurencyjności w zglobalizowanym świecie bezsprzecznie konieczne jest zrealizowanie celów określonych w strategii „Europa 2020” polegających na osiągnięciu inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu; uważa, że zasadniczą sprawą jest zreformowanie budżetu Unii w taki sposób, by lepiej odzwierciedlał on potrzeby finansowe związane ze stawianiem czoła wyzwaniom XXI wieku;
2. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia sprawiedliwszego, prostszego i bardziej przejrzystego systemu zasobów własnych, dzięki któremu najpóźniej do 2018 r. udział zasobów własnych w budżecie UE wzrósłby do 60%; w pełni popiera wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia począwszy od 2014 r. ogólnounijnego podatku od transakcji finansowych, który stanowiłby jedno ze źródeł zasobów własnych UE;
3. uważa, że budżet Unii może być silnym bodźcem dla reform, jeśli wydatki UE skupią się na obszarach pobudzających wzrost gospodarczy, jak np. innowacje, badania i rozwój;
4. podkreśla, że aby sprostać obecnym i przyszłym wyzwaniom politycznym i ekonomicznym, należy nadać priorytet licznym dziedzinom, takim jak innowacje, badania i rozwój, inwestycje strategiczne w infrastrukturalne sieci transeuropejskie oraz polityka zagraniczna;
5. podkreśla, że jednym z najważniejszych celów UE jest podniesienie jej konkurencyjności i ułatwianie przekształcania się w wiodącą gospodarkę światową opartą na wiedzy; podkreśla, że kolejne wieloletnie ramy finansowe powinny sprzyjać temu kierunkowi rozwoju we wszystkich obszarach politycznych UE;
6. podkreśla zasadniczą rolę, jaką budżet UE musi odegrać w osiągnięciu uzgodnionych wspólnie celów strategii „Europa 2020”; zwraca uwagę, że należy dążyć do zaplanowania inteligentnego i nowoczesnego budżetu, który raczej nadaje pierwszeństwo głównym celom politycznym Unii, zwłaszcza obszarom generującym wzrost, niż jest duży i obejmuje wszystkie cele; uważa, że jeżeli finansowanie ze środków UE zostanie właściwie opracowane, może ono faktycznie uruchamiać i przyspieszać działania o oczywistej wartości dodanej dla UE, których państwa członkowskie nie są w stanie przeprowadzić samodzielnie, a także zapewnić efekt synergii i komplementarność działań państw członkowskich, pomagając im skupić się na najważniejszych przyszłościowych inwestycjach; z zadowoleniem przyjmuje zatem propozycję Komisji, by w odniesieniu do bieżących wieloletnich ram finansowych na lata 2007–2013 zwiększyć poziom dostępnych środków finansowych na programy UE w dziedzinie badań naukowych, innowacji, konkurencyjności, MŚP i infrastruktury; jest głęboko przekonany, że te zaproponowane przydziały środków finansowych stanowią niezbędne minimum, i stanowczo przestrzega przed jakąkolwiek pokusą ich zmniejszenia ze strony państw

członkowskich, ponieważ zagroziłoby to wiarygodności i politycznemu zobowiązaniu UE na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia; podkreśla jednocześnie konieczność zagwarantowania dostatecznej elastyczności budżetowej umożliwiającej odpowiednie dostosowanie środków budżetowych do zmieniających się okoliczności i priorytetów;

7. wzywa do przeprowadzenia pełnego przeglądu obecnych wieloletnich ram finansowych w celu identyfikacji wydatków, które mają kluczowe znaczenie dla realizacji celów polityki unijnej, przy jednoczesnym określeniu tych wydatków, które są mniej właściwe, tak aby przesunąć 30% wydatków z obszarów, które nie są już istotne, do obszarów o wysokim priorytecie, uwalniając w ten sposób zasoby finansowe dla innych dziedzin;
8. podkreśla w szczególności konieczność wzmocnienia, pobudzenia i zagwarantowania finansowania badań naukowych, rozwoju i innowacji w UE poprzez znaczne zwiększenie w wieloletnich ramach finansowych na lata 2014–2020 odnośnych wydatków na program „Horyzont 2020” oraz poprzez radykalne uproszczenie procedur finansowania przy jednoczesnym dalszym rygorystycznym stosowaniu zasady należytego zarządzania finansami;
9. jest przekonany, że środki finansowania programu „Horyzont 2020” powinny odpowiadać priorytetom strategii „Europa 2020” i powinny służyć jako katalizator dla działań wnoszących unijną wartość dodaną poprzez usprawnienie wykorzystania publicznych środków UE i zwiększenie efektów dźwigni finansowej prywatnych środków; uważa, że co najmniej 15% budżetu programu „Horyzont 2020” należy przeznaczyć na MŚP;
10. zwraca uwagę na wartość dodaną programów UE na rzecz MŚP, które okazały się niezwykle skuteczne we wspieraniu działań państw członkowskich mających na celu zapewnienie MŚP dostępu do źródeł finansowania i rynków zagranicznych w dobie głębokiego kryzysu finansowego; uważa, że wszystkie europejskie podmioty przemysłowe w UE powinny mieć w przyszłości lepszy, uproszczony i usprawniony dostęp do finansowania; sądzi, że należy rozszerzyć zakres odpowiednich instrumentów finansowych, tak aby objęły wszystkie fazy cyklu koniunkturalnego;
11. zdecydowanie uważa, że nakłady przeznaczone na Program na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (COSME) należy podwoić lub przynajmniej zdecydowanie zwiększyć;
12. jest zdania, że stworzenie zrównoważonych systemów energetycznych nowej generacji w UE będzie wymagało znacznych inwestycji w badania naukowe i rozwój w dziedzinie energetyki; podkreśla zatem konieczność zwiększenia poziomu finansowania badań naukowych i rozwoju technologicznego oraz kontynuacji projektów demonstracyjnych w dziedzinie energetyki; apeluje o utrzymanie i uzupełnienie budżetu programu Inteligentna Energia dla Europy, zarządzanego przez Agencję Wykonawczą ds. Konkurencyjności i Innowacyjności; wzywa do całkowitego wdrożenia przyjętego już europejskiego strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych (EPSTE); zwraca się do Komisji i Rady, by wyjaśniły zasady jego finansowania w wieloletnich ramach finansowych na lata 2014–2020; wzywa Komisję i Radę, aby zapewniły odpowiednie finansowanie rozwoju inteligentnych sieci energetycznych;
13. podkreśla znaczenie, jakie ma przyznanie odpowiedniego poziomu finansowania

państw członkowskim, które w ramach negocjacji w sprawie przystąpienia do UE zobowiązały się do zamknięcia i wycofania z eksploatacji reaktorów jądrowych, gdyż uznaje, że takie szybkie zamknięcie stanowi wyjątkowe obciążenie finansowe dla tych państw członkowskich;

14. zwraca uwagę na strategiczne znaczenie projektów infrastrukturalnych na wielką skalę (takich jak ITER i GMES) dla przyszłości konkurencyjności UE i dla umocnienia pozycji poszczególnych sektorów przemysłu; uważa, że w budżecie UE należy zapewnić ich finansowanie w oparciu o całkowicie odrębny i kompleksowy budżet wieloletni niezależny od wieloletnich ram finansowych (wykraczający poza pułapy wieloletnich ram finansowych), podczas gdy usprawnień w zarządzaniu projektami przemysłowymi należy nadal dokonywać w oparciu o zasady określone w traktatach UE; zaznacza, że nadwyżki kosztów powstałe w trakcie realizacji jakiegokolwiek z tych projektów powinny być pokrywane w sposób, który nie zagraża finansowaniu i skutecznemu wdrażaniu innych strategii UE lub projektów na wielką skalę przyczyniających się do osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”;
15. jest zdania, że w kontekście bieżących ograniczeń budżetów publicznych w celu realizacji długoterminowych inwestycji potrzebnych do osiągnięcia założeń strategii „Europa 2020” bezsprzecznie konieczne jest pozyskanie środków z innych źródeł; jest głęboko przekonany, że wartość dodana UE wzrasta w szczególności poprzez wspieranie kosztownych i długofalowych programów wysokiego ryzyka, które są poza zasięgiem poszczególnych państw członkowskich; w związku z tym apeluje do UE o podjęcie działań służących zmniejszeniu ryzyka związanego z inwestycjami w działania realizowane na wielką skalę oraz o opracowanie – oprócz innych projektów – ogólnoeuropejskich inwestycji w infrastrukturę energetyczną i infrastrukturę ICT; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie pilotażowego etapu inicjatywy w zakresie obligacji na finansowanie projektów UE, obejmującego lata 2012 i 2013, oraz wnioski Komisji dotyczący instrumentu „Łącząc Europę” jako pierwsze kroki w tym kierunku; zaleca, aby Komisja prowadziła monitorowanie i dokonała przeglądu łącznego wpływu nowych lub zmienionych przepisów na długoterminowe inwestycje sektora prywatnego oraz aby w trybie pilnym zajęła się barierami utrudniającymi inwestycje; podkreśla konieczność zadbania o odpowiednie finansowanie instrumentu „Łącząc Europę”, aby zapewnić jego wdrożenie, między innymi w celu zabezpieczenia dostaw energii w Europie i realizacji rynku wewnętrznego UE o zróżnicowanych źródłach dostaw, a także przyczynienia się do trwałego rozwoju;
16. twierdzi jednak, że w celu poprawy sytuacji w zakresie wspierania długoterminowych inwestycji w UE potrzebna jest bardziej dogłębna analiza; podkreśla konieczność opracowania i wzmocnienia finansowych instrumentów podziału ryzyka opartych na budżecie UE a za ich pośrednictwem ułatwienia finansowania inwestycji w sektory priorytetowe obejmujące szerszy i bardziej różnorodny zakres projektów oraz wiążące się z tym różne rodzaje ryzyka (tzw. podejście oparte na portfelu projektów); jest przekonany, że należy dążyć do osiągnięcia efektu synergii i komplementarności systemów UE i państw członkowskich, by zmaksymalizować potencjał wzrostu takich instrumentów; zaznacza, że instrumenty te muszą się opierać na jasnych i przejrzystych kryteriach kwalifikowalności i wyboru projektów;

17. wyraźnie podkreśla, że wszystkie innowacyjne instrumenty finansowe powinny kierować się zasadą ponownego inwestowania zwrotu inwestycji; podkreśla, że ta zasada ponownego wykorzystywania środków wiąże się nie tylko z oszczędnościami z punktu widzenia finansów publicznych, lecz również wzmacnia efekt dźwigni i efekt mnożnikowy tych instrumentów, co w ostatecznym rozrachunku pomaga zapewnić wyższy poziom inwestycji w gospodarkę;
18. podkreśla, że należy umożliwić i promować wzajemne powiązanie i synergię między polityką spójności a poszczególnymi programami (np. „Horyzont 2020”, COSME, instrument „Łącząc Europę”); jest przekonany, że należy zachęcać do finansowania skumulowanego lub łączonego, by zmaksymalizować absorpcję dostępnych funduszy UE we wszystkich państwach członkowskich, a tym samym ich udział we wszystkich programach szczegółowych, a także by osiągnąć bardziej równomierny rozwój gospodarczy na terytorium całej UE;
19. w szczególności podkreśla konieczność dalszego finansowania programu „Erasmus” dla młodych przedsiębiorców w wieloletnich ramach finansowych na lata 2014-2020; zauważa, że program ten ma wspierać europejską przedsiębiorczość, wymianę wiedzy i najlepszych praktyk, a także tworzenie sieci i partnerstw służących tym celom;
20. podkreśla, że jakimkolwiek zwiększeniu budżetu operacyjnego musi towarzyszyć wystarczający wzrost budżetu administracyjnego, aby zapewnić pomyślną realizację programów UE.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	24.9.2012
Wynik głosowania końcowego	+ : 43 - : 4 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Vicky Ford, Robert Goebbels, Jacky Hélin, Edit Herczog, Kent Johansson, Romana Jordan, Philippe Lamberts, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Vittorio Prodi, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Salvador Sedó i Alabart, Francisco Sosa Wagner, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Daniel Caspary, António Fernando Correia de Campos, Ioan Enciu, Vicente Miguel Garcés Ramón, Elisabetta Gardini, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Cristina Gutiérrez-Cortines, Roger Helmer, Jolanta Emilia Hibner, Gunnar Hökmark, Eija-Riitta Korhola, Werner Langen, Pavel Poc, Vladimír Remek
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jorgo Chatzimarkakis, Keith Taylor